

Het waterpaard keert terug naar zijn hol.

Het hol van het waterpaard

Zijn jonge jaren bracht Mark Corps door in Schotland. Binnen de zogenaamde 'game fishing-wereld' waarin hij opgroeide, golden bepaalde regels met betrekking tot zowel het vissen als de vissen. Werd er bijvoorbeeld bij het vissen op een rivier gevraagd of iemand al iets had gevangen, dan bedoelde de vragensteller eigenlijk of iemand al een zalm had gevangen. Er gold immers een strikte hiërarchie met betrekking tot de vis en zijn waarde. Zalm regeerde daarbij soeverein. Over bruine forel werd bijna smalend gesproken, vlagzalm speelde in de tweede divisie en snoek... die stond niet eens op de lijst!

Zelf viste ik in die tijd nooit op snoek, maar kwam er zo nu en dan een tegen. Die ik ving op kunstas dat voor zalm was bedoeld, verzette zich niet al te hevig en bevestigde op die manier en in vergelijking met zalm zijn lage status. Mijn mening over snoek veranderde echter binnen een maand nadat ik naar Ierland was verhuisd. Tijdens een dag vis-

sen op een meer waarin regenboogforel was uitgezet, wierp ik mijn nimf op een haakmaat 10 naar een rietkraag, waarna alles vastliep. Ik dacht meteen aan een rots, tak of aan een wortel van het riet vast te zitten, maar tot mijn stomme verbazing kwam er ineens leven in de brouwerij. Wat het ook was, het voelde zowel zwaar als groot aan. En het begon lang-

zaam naar het midden van het meer te zwemmen, daarbij de complete vliegenvlijn en 60 meter backing meenemend. Niet snel en dramatisch, maar doortastend en krachtig. Op deze warme, windstille dag op een spiegelglad meer bleek de vis zelfs in staat om de boot op sleeptouw te nemen. Na tien minuten kreeg ik het achterste gedeelte van de vliegenvlijn weer terug op de reel en kon ik een glimp van de vis opvangen. Het was geen reusachtige forel zoals ik had gehoopt, maar een grote snoek.

Lange, trage runs

Ik was teleurgesteld, maar er ook van overtuigd dat mijn kansen om de vis te landen erg klein waren. Ik kende de binnenkant van een snoekenbek en daarom dacht ik dat de snoek elk moment mijn 6 pond zware leader zou doorbijten. Vooralsnog gebeurde dat niet en de vis nam twee lange, trage runs tot wel 50 meter van mij vandaan. Daarna bleef de snoek een poos hangen, waardoor ik dichterbij kon komen, maar zodra hij de boot zag

kwam hij weer in actie en sleurde me door twee plantenbedden heen en vlak langs de rietkragen.

De hengel in mijn handen was 10 voet lang en bedoeld voor een 6-lijn. Ik had gedacht enkel forellen van 1 tot 2 kilo te vangen. En met deze hengel was ik gewoon niet in staat om voldoende druk op de snoek uit te oefenen.

Gedurende de drill bleef de vis vrijwel constant op een diepte van ongeveer 1,5 meter en het duurde 40 minuten, voordat ik een kans kreeg om hem in het net te krijgen. Maar om zo'n grote vis in een forelnet te krijgen, was een aardige uitdaging (en uiteindelijk fataal voor mijn net). Vooral ook om dat de vis gewoon weigerde om erin te gaan. En het hele proces om de snoek uiteindelijk in de boot te sjoeren, was niet echt een methode die in een hengelsportboek dient te worden beschreven.

Vierentwintig pond aan met regenbogen gevoede snoek lag uiteindelijk op de bodem van de boot. Ik had kennelijk enorm veel mazzel gehad, want de nimf zat precies aan de buitenkant van het uiteinde van de bek vast.

Sensationele ontdekking

Ik was zeer onder de indruk van de prestaties van de snoek, die bovendien de grootste zoetwatervis was, die ik ooit had gevangen. Ik raakte ook meteen geïntrigeerd, want uiteraard wist ik wel dat snoek ook goed met de vlieg was te vangen, maar zelf had ik nog nooit een poging gewaagd. Deze vis was dan ook gewoon een sensationele ontdekking. Ik besloot dan ook om dieper in de vliegvisserij op snoek te duiken. Informatie over het vliegvisserij op snoek in Ierland en Engeland was slechts beperkt voorradig en dus bestelde ik een aantal boeken over het thema in de Verenigde Staten. Ik kocht ook een aantal snoekstreamers en bond er zelf ook een paar.

Bovengenoemde snoek ving ik zeven jaar geleden en sindsdien heb ik behoorlijk veel op snoek gevestigd en ook een aanzienlijk aantal met de vlieghengel gevangen. Ik ben een bekeerling geworden, en dan vooral in de winter. Immers, welke vis kan het hele jaar door in aanzienlijke aantallen worden gevangen, waarbij ook nog eens de kans groot is dat daarbij vis-

Terry pakt vrijwel meteen een prachtige vis van 18 pond.

sen van meer dan 10 pond bij zitten? En daarnaast bestaat de kans ook nog eens om een echt zeer zware en grote vis te haken.

Grote snoeken worden vaak aangeduid met bijnamen, zoals 'krokodillen', 'duikboten', 'waterwolven' en – mijn persoonlijke favoriet – 'waterpaard'. Overigens is die eerste snoek die ik ving nog steeds mijn grootste. Ik weet echter dat er hier in Ierland ware monsters rondzwemmen, zelfs groter dan het huidige Ierse record. Die was ik tot voor kort echter nog nooit tegengekomen en ik was mij beginnen af te vragen of deze monsters wel met de vlieg te verleiden waren.

Geheime wateren

Toen kreeg ik echter de kans om op een 'nieuw' snoekwater te vissen. Ik verkeer namelijk in de gelukkige omstandigheden dat ik sportvisadviseur ben bij de Central Fisheries Board. En daar komen wel vaker meldingen binnen over 'speciale, geheime wateren'. De informatie over deze wateren wordt meestal fluisterend doorgegeven in de donkere hoekjes van de pub en beschrijvingen bevatten meestal woorden en zinsdelen met de volgende strekking: 'onbekend', 'onbevestigd', 'met uitzonderlijk grote vis' en 'gemakkelijk te vangen'. Helaas blijkt dat maar hoogst zelden te kloppen, maar heel af en toe wordt mij over een werkelijk bestaand juweeltje iets toegefluis-

terd, waarover ik dan uiteraard als het graf dien te zwijgen.

Over een van die juweeltjes verneem ik van Kevin Lyons. Rijdend naar het water heeft Kevin het over blinddoeken en

Hij geeft een show springen en staartwandelen weg.

even meen ik te moeten geloven dat hij geen grap maakt!

Het meer ligt diep verscholen in de County Roscommon en dat is de enige informatie die ik geoorloofd ben te vertellen.

Weliswaar uit het hol, maar niet de hoofdbewoner.

Bovendien zou ik het meer waarschijnlijk niet eens terugvinden, aangezien de weg er naartoe over zeer veel slingerende weggetjes plaatsvindt.

De weersvoorspelling klopt voor een keer. Het is namelijk een werkelijk miserabele dag; koud (niet geheel vreemd in februari), harde regen en dito wind. Het waait zelfs zo hard dat we besluiten om de meegenomen boot uit veiligheids-overwegingen niet voor het vissen zelf te gebruiken. De boot gebruiken we alleen om ons naar de interessante plekken te brengen om aldaar vanaf de kant te vissen. Mijn vismaat Terry en ik zullen gaan vissen, terwijl Kevin gidst.

Terry begint te vissen met een drijvende lijn, terwijl ik voor een intermediaate kies. Aan de gevaarlijke kant daarvan heb ik een meter nylon van 20 pond geknoopt en een onderlijn van 30 centimeter, met daaraan mijn streamer. Deze zelfgemaakte streamer op een 4/0 haak imiteert een baars. Met deze baarsstreamer ving ik tijdens mijn laatste twee visdagen 21 snoeken, die echter niet al te groot waren.

Twee weken daarvoor visten Terry en ik op een meer net buiten Enniskillen en gebruikten we hetzelfde materiaal. Terry ving toen twee vissen achter elkaar voordat ik een vis haakte. Meteen gevolgd

door een tweede. Dat was dus mooi verdeeld. Maar in het algemeen is het geen slecht idee om twee verschillende technieken te proberen, zodat sneller duidelijk wordt wat de vis wil.

De eerste op de vlieg

Kevin zet er meteen de vaart in en haakt al na vijf minuten de eerste vis. Helaas schiet de snoek na een paar prachtige sprongen los. Het volgende uur krijgen we geen aanbeet meer, maar als Terry een rietkraag begint af te vissen in water van ongeveer twee meter diep, haakt hij snel een vis en landt hem enkele minuten later. Het is een schitterende snoek van 18 pond. Kevin vertelt ons dat dit de eerste snoek ooit is die hier met een vliegenhengel is gevangen. Een half uur later pakt Terry een tweede vis, een klein exemplaar ditmaal. Ik begin me onder-tussen af te vragen waar ik mijn drijvende lijn heb opgebogren.

Na dit gedeelte van het water tot schuim te hebben geklopt, verkassen we. Op de tweede stek ligt 200 meter open water tussen rietkragen in. Ik begin aan de windkant en probeer mijn streamer langs een ondiep talud te presenteren. Ik zeg nadrukkelijk proberen, want bij windkracht 8 is nauwelijks meer sprake van werpen, maar meer van rossen. Slecht een in de drie keer landt de streamer waar ik hem wil hebben. Daarbij moet ik voortdurend bukken!

Als ik de streamer in het water krijg waar ik hem wil hebben, laat ik hem een paar seconden afzinken. Om vervolgens behoorlijk snel binnen te strippen. Plot-seling voel ik een kort rukje. Ik vermoed dat de vis de staart van de streamer te pakken heeft gehad en dat het een kleine snoek is. Maar dan ontstaat er een enorme plaat achter de streamer.

In mijn jonge jaren, waarin ik vissend op bruine forel mijn vaardigheden perfectioneerde, was er van subtiliteit aan beide zijden van de hengel geen sprake. Bruine forellen pakken in het algemeen een vlieg keihard en met grote snelheid. Het plukken aan een vlieg maakte ik dan ook niet mee, totdat ik naar het zuiden van Engeland verhuisde, waar ik met lange marabouvliegen op regenboogforel viste.

Maar hoe flikken die vissen dat plukken?

Ik vindt het verdacht veel lijken op het krommen van de pink bij het drinken van thee uit een uiterst fragiel theekopje. Maar dat ook snoek dit gedrag kon vertonen, wist ik niet. Ik had altijd gedacht dat het echte rouwdouwers waren, maar ze doen het zeer regelmatig.

Goudgele flank

Het water dat de vis heeft verplaatst, doet mij vermoeden dat ik te maken heb met een zeer grote vis. Een tiental worpen verder in hetzelfde gebied levert geen enkele respons op. Maar de vis heeft wel interesse getoond. En aangezien hij de haak niet heeft gevoeld, is de kans best groot dat hij nog een keer terug wil komen. Ik loop weer naar de kant en stap in de boot. Ik geef de vis tien minuten rust, verander van streamer en eet een sandwich.

De streamer die ik nu aan de lijn heb hangen, wil niets natuurlijk imiteren. Hij is gewoon felgeel met rode ogen en 15 centimeter lang. Hij heeft bovendien het voordeel dat hij lichter is en daardoor beter te werpen.

Als ik de hotspot opnieuw bestook, gebeurt er niets en na vijf minuten begin ik tegen de wind in verder te vissen. Een worp, een stap. Bij de tweede worp voel ik weer dat gepluk. Ik lift de streamer tot net onder de oppervlakte om te zien of er zich iets achter hem bevindt. Hier laat ik de streamer een paar seconden hangen en wil daarna opnieuw inwerpen. Maar als de steamer accelereert voor de volgende worp, doorbreekt een enorme vis langzaam het wateroppervlak. Hij rolt op zijn zij en laat zijn goudgele flank zien. De flank van een echt waterpaard! Dat beeld is meteen voorgoed bevroren, onuitwisbaar in mijn brein geëts!

Dit waterpaard maakt van Terry's vis van 18 pond meteen een dwerg. Om een 'specimen' van een Iers meer te zijn, moet je als snoek minstens 30 pond wegen. Maar om 30 pond te wegen, moet deze snoek lid worden van Weight Watchers en op zijn minst voor enkele maanden op een streng dieet!

Mijn oerkreet heeft Terry gealarmeerd, die op slechts 10 meter afstand het water heeft zien opbollen. Zelf sta ik te trillen van de overdosis adrenaline die door mijn lijf raast. Een paar worpen later loopt alles vast. Mij hart slaat enkele slagen over.

Het hoeft niet altijd iets natuurlijk te imiteren.

Maar... dit is niet de vis waarop ik heb gehoopt. Niet het waterpaard, maar een snoek van 12 pond, die daarentegen wel een show springen en staartwandelen weggeeft.

We vissen verder totdat Kevin erop staat dat we vertrekken. Het waterpaard blijft waar het is. Zonder twijfel zich tegoed doend aan de scholen blankvoorn en brasem. Maar de plannen om terug te keren en het hol van het waterpaard opnieuw te bezoeken, zijn al gesmeed. En dit keer zullen we een grotere boot nodig hebben!

Mark Corps

Informatie

Wie wil proberen enkele Ierse juweeltjes van snoekwateren van Mark Corps los te krijgen, kan contact opnemen met hem:

Mark H. V. Corps
Angling Adviser
Central Fisheries Board
Swords Business Campus, Swords
Co. Dublin
Telefoon +353 (0)1 884 2672
Mobiel +353 (0)87 672 7194
mark.corps@cfb.ie
www.cfb.ie